

РЕШЕНИЕ

№ 29644

гр. София, 24.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **4146** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на З. С. К. против решение № РД-11-9/11.03.2026г. на министъра на икономиката и индустрията. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от страна, която има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, е неоснователна.

Производството по издаване на оспореното решение е образувано със заявление за достъп до обществена информация № 94-ДОИ-41/05.11.2025 г. на Министерството на икономиката и индустрията (МИИ). С решение № РД-11-38/12.11.2025г. на министъра на икономиката и индустрията било отказано предоставяне на информация по заявлението. Този отказ бил отменен с решение № 7405/23.02.2026 г. по адм. дело № 12967/2025 г. на Административен съд-София град. Със същото решение преписката била изпратена на министъра на икономиката и индустрията за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Тези указания са изложени в мотивите на съдебното решение и се изразяват в това, че липсата на подробни мотиви, както и липсата на изрично формиран отказ относно част от заявената информация се явява съществен порок на обжалвания акт.

В изпълнение на това съдебно решение бил постановен актът, предмет на оспорване в случая. С него е предоставен частичен достъп до поисканата със заявление № 94-ДОИ-41/05.11.2025 г. на

МИИ обществена информация, а именно, всички индивидуални разрешения за износ, глобални разрешения за износ и национални генерални разрешения за износ с конкретна подробна информация за техния номер, вид разрешение, количество на изделията и тяхната стойност, местоназначение - държава, наименованието/ името на износителя, вида и произхода на продуктите или изделията, крайната употреба и крайния потребител, както и цялата друга налична информация в разрешенията, издадени от Междуправителствена комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжия за масово унищожение (Междуправителствена комисия) за всички изделия, категоризирани като „изделия за кибернаблюдение“ съгласно определенията, посочени в Регламент (ЕС) 2021/821 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2021 година за въвеждане на режим на Съюза за контрол на износа, брокерската дейност, техническата помощ, транзита и трансфера на изделия с двойна употреба (Регламент (ЕС) 2021/821), от 1 януари 2019 г. до настоящата дата.

Посочва се в обстоятелствената част на процесното решение, че за 2019 г. компетентният орган на Република България в областта на експортния контрол - Междуправителствена комисия, не е издавала разрешения за износ на изделия и технологии от категория 5 (изделия за кибернаблюдение) на Регламент (ЕС) 2021/821. На основание чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ във връзка с чл. 67, ал. 5 от Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба (ЗЕКПСОИТДУ) с оспореното решение са предоставени копия на разрешенията за износ на изделия и технологии, категоризирани в категория 5 на Регламент (ЕС) № 2021/821 за периода 2020-2025 г., със заличена чувствителна търговска информация, а именно: наименование на износител, краен потребител, вид изделие и номер и дата на външнотърговски документ, както и индивидуален номер на разрешението.

Посочва се в мотивите на оспорения акт, че съгласно чл. 31, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Разпоредбата на чл. 67, ал. 5 от ЗЕКПСОИТДУ създава забрана за Междуправителствена комисия в качеството ѝ на контролен орган да разгласява служебната, производствената и търговската тайна на проверяваните лица, освен когато това се налага по силата на международни задължения на Република България. Понятието за „търговска тайна“ е дефинирано в § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на конкуренцията и съгласно него „Производствена и търговска тайна“ са факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки. Въведената в чл. 67, ал. 5 от ЗЕКПСОИТДУ забрана е свързана с обстоятелството, посочено в чл. 1, ал. 2 от закона, а именно, че контролът се извършва с цел защита на националната сигурност, на икономическите и външнополитическите интереси на Република България, както и за укрепване на международния мир и сигурност и изпълнение на международните задължения на Република България. Разкриването на информация относно износители, крайни потребители, видове изделия и идентификационни номера на разрешения, освен това, би могло да създаде реален риск от заобикаляне на режима на експортен контрол, за установяване на търговски и логистични вериги, както и за идентифициране на стратегически партньори на Република България.

Издателят на оспорения акт отбелязал в мотивите си и, че в заявлението си за достъп до обществена информация заявителят изрично е декларирал намерение да оповести публично получената информация. Предвид това, разкриването на данни, представляващи търговска тайна, би довело до тяхното фактическо публично разгласяване и до възможност за идентифициране на конкретни търговски взаимоотношения, договорни партньори и параметри на външнотърговската

дейност на съответните дружества. Подобно разгласяване би могло да създаде риск от накърняване на конкурентните позиции на засегнатите стопански субекти, както и от нарушаване на поети договорни задължения за конфиденциалност, поради което съответните данни са заличени при предоставянето на документите. Предоставянето на информация в този вид е най-високата възможна степен на достъп, която позволява да се удовлетвори общественият интерес без да се застрашат правата на трети лица и да се създаде риск за националната сигурност и международния авторитет на държавата.

С оспореното решение е отстранена и грешка, допусната в предходно решение № РД-11-21/09.06.2025 г., като е отбелязано, че в него вместо „Г.“ е посочена „М.“.

Министърът на икономиката и индустрията е задължен субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. Основните принципи при осъществяване правото на достъп до обществена информация са изброени в чл.6, ал.1 от същия закон, както следва: откритост, достоверност и пълнота на информацията; осигуряване на еднакви условия за достъп до обществена информация; осигуряване на законност при търсенето и получаването на обществена информация; защита на правото на информация; защита на личните данни; гарантиране на сигурността на обществото и държавата. В съответствие с последния е възможността, предвидена в чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ предоставяне на достъп до обществена информация да бъде отказано, когато тя е защитена тайна в случаите, предвидени със закон. В мотивите на оспорения акт са изложени съображенията, поради които е приложимо това основание за отказ – търсената информация е защитена тайна съобразно чл.67, ал.5 ЗЕКПСОИТДУ, съгласно която контролните органи са длъжни да не разгласяват служебната, производствената и търговската тайна на проверяваните лица, освен когато това се налага по силата на международни задължения на Република България. Както издателят на оспорения акт, така и Междудомовенната комисия са сред контролните органи, изброени в чл.67, ал.1 от същия закон. Този контрол е част от дейността им, информацията за която съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение. Тази възможност не е неограничена; ЗДОИ предвижда основания за отказ достъп да бъде предоставен, сред които и приложеното от издателя на оспорения акт. В него са изложени мотиви, с които задължителните указания, дадени с решение № 7405/23.02.2026 г. по адм. дело № 12967/ 2025 г. на Административен съд-София град, са изпълнени.

Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи и следното. Както беше посочено по-горе, в случая информацията е предоставена частично поради наличието на основание за отказ в останалата част, представляваща защитена от закон тайна. Основанието за отказа в случая не е сред хипотезите на чл.13, ал.2 ЗДОИ, за които съгласно чл.13, ал. 4 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Също така, в случая не е приложима хипотезата на чл. 37, ал.1, т.2 ЗДОИ, съгласно която отказ е допустим, когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Оспореният отказ не е мотивиран с поради обстоятелствата, посочени в чл.17, ал.2 ЗДОИ, а именно, защитата на търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. По същите съображения, неприложими са разпоредбите на чл.41б, ал.1, т.8 във вр. с ал.3 ЗДОИ, както и на чл.31, ал.5 ЗДОИ. Следователно, неотнорми към поисканата в случая информация са разпоредбите на § 1, т.5 и т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ и в частност, определението за надделяващ обществен интерес. В приложимата в случая хипотеза последният не е основание за изключване на закрилата, предоставена на определена информация по силата на специален закон. Тази закрила е предоставена от законодателя именно с

оглед обществен интерес.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт съобразно чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е постановено в изискуемата писмена форма от компетентен орган. В производството по издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. С. К. против решение № РД-11-9/11.03.2026г. на министъра на икономиката и индустрията.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: